

Otrokova molitev.

Spet gledaš iznad trona
ubogeга otroka,
čeprav tako sem nizek,
in ti tako visoka:
prezrla vendar nisi
ubogeга otroka.

Kot ptica med skalovjem
živim življenje skrito;
a tvojemu je srcu
kot beli dan očito,
četudi je v samoti
življenje moje skrito!

Glej! Lani so nam hišo
in s hišo vse prodali;
samo spomini nate
otroku so ostali,
četudi so nam hišo
in s hišo vse prodali.

Po svetu me pehajo:
brez matere očeta;
a če se spomnim tebe,
Tolažba moja sveta;
pa vem, da vendar nisem:
brez matere, očeta.

Pod nebom mirno hodim,
le ena skrb me kljuje:
da kdaj srce bi moje
postalo tebi tuje.
O ne! Brez tebe bilo
živeti bi najhuje.

Silvin Sardenko.

Mati, ali sem ti všeč?

Rezika je bila samostanska gojenka. Nič posebnega ji ni bilo očitati; součenke so jo močno rade imele, ker je bila tako ljubezniva in srčno-dobra do vseh. Seveda med angelce bi je ne bili mogli še uvrstiti; manjkalo ji je še marsikaj, ne samo peruti. Sestre redovnice so zlasti to napako opazile, da se je hotela dvanajstletna Rezika nekako gízdavo oblačiti. Svojo ničevo domišljavost je izpričala tudi z drobnim pisemcem, ki ga je poslala pred Božičem dobri mamici na dom. Glasilo se je pisemce takole: